

HOMILIE DRIEVULDIGHEIDSZONDAG A 2011

U bent zeker wel eens naar de schouwburg geweest of hebt in een dorpzaal naar een toneelstuk gekeken. Aan het einde van zo'n toneelspel komen alle toneelspelers op het podium om het applaus in ontvangst te nemen. Het doek gaat een paar keer open en dicht en de spelers worden bejubeld. Dat is een wat oneerbiedige vergelijking met het feest dat wij vandaag vieren: Het feest van de Drie-eenheid Gods: Vader, Zoon en heilige Geest.

Het zijn de vertrouwde woorden van het kruisteken, de naam van God, maar tegelijkertijd woorden, waarvan wij de betekenis nauwelijks kunnen bevatten. Want wie is God? Hele bibliotheken zijn over Hem vol geschreven en nog moeten wij het antwoord schuldig blijven, lijkt het.

Toch wijdt elk zichzelf respecterende krant met regelmaat een artikel aan het zoeken van de mens naar God. Wij hebben er nieuwe woorden en trefzinnen voor bedacht. Zo hangen veel mensen het 'ietsisme' aan. Er moet toch 'iets' zijn, want men voelt aan, dat er meer is tussen hemel en aarde. De volledig gelijkvloers wonende mens heeft maar weinig perspectief in zijn leven. Hij kan al over de eerste glooiing in het landschap niet meer heen kijken. De wereld wordt dan wel erg klein. De mens raakt bevangen van zichzelf, van het eigen ik, van overdreven angst om zijn bestaan en vraagt zich af: "Wat is de zin van dit leven zonder perspectief?"

Inmiddels zijn de kolommen over het 'ietsisme' vervangen door een nieuwe religieuze vraagstelling: "Flirten met God", wordt de nieuwe vraagstelling creatief genoemd. Als er een God bestaat, hoe zouden wij dan willen dat Hij eruit zou zien? Wij slaan aan het flirten met Godsbeelden, met voorstellingen van God. De ene god is nog liever dan de andere. Want wij willen wel een God, maar dan wel een God die bij ons past en die bij ons in dienst is. Een soort meesterknecht, die van alle markten thuis is en die doet wat wij hem zeggen en die wij ter verantwoording kunnen roepen, als er iets niet goed gaat in ons leven. De bekende filosoof Nietzsche zegt, dat God niet bestaat, maar mensen hebben er een nodig en stellen zich daarom zelf een God samen. Mensen willen greep op God hebben. Ze willen God in de greep krijgen. Maar dat is nog geen geloof in God.

Wie is God? Alle generaties van mensen in alle tijden in alle werelddelen zoeken Hem. Het zoeken naar God is van alle tijden. De afwijzing van God door bepaalde stromingen in het menselijke denken dateert vanuit de Verlichting, omstreeks 1800. Maar ook die stromingen weten nooit met zekerheid, of God niet toch bestaat. Ook in de moderne samenleving gaan mensen weer op zoek naar God. Gaan weer op zoek naar God. Waarom? Het antwoord is verbluffend eenvoudig: Omdat wij zo geschapen zijn. Wij zijn als sociale wezens geschapen en wij zijn als Godzoekers geschapen. De heilige Augustinus komt na een leven van zoeken tot geloof en vat zijn ervaringen als volgt samen: "Onrustig is mijn hart, totdat het rust vindt bij U, o God.

Wie is God? Bestaat God? Veel geheimen hebben woorden gekregen die door het veelvuldig gebruik vertrouwd zijn geworden. Daardoor klinkt er de verwondering niet meer in door, die ze eigenlijk zouden moeten oproepen. Je denkt te weten wat licht is, maar wat is licht? Wat is een emotie? Wat is een gedachte? Maar als je de vanzelfsprekendheid van de woorden laat varen, is er weinig meer aan elkaar duidelijk te maken. Uiteindelijk is ons kennen gebrekkig en kunnen wij niet alles begrijpen. Maar toch kunnen wij iets van God zeggen zoals wij iets van de zon kunnen zeggen. Wie

naar de zon ziet zoals naar een ding, raakt verblind en krijgt pijn aan de ogen. De zon staat ons niet toe er zo naar te kijken, maar wij kunnen wel met de zonnestrallen meekijken en vaststellen, dat overal waar het zonnelicht kan komen er leven is, vreugde. Zonder het licht van de zon zou de wereld dood zijn. Zo zou de wereld zonder God niet eens bestaan. Mensen zouden niet bestaan. Maar Wij noemen Hem de Schepper van hemel aarde, van alwat zichtbaar en onzichtbaar is. Kijk om je heen en je ziet de vingerafdruk van God in heel de schepping, in bergen, heuvels en dalen met de vele dieren die er leven, te land, ter zee en in de lucht. Maar vooral is Hij een God van mensen, die met mensen een liefdesband aangaat. Zijn naam is Jahwe, wat betekent: "Ik ben er voor jou", altijd. Hij is ons trouw ook als wij Hem ontrouw zijn. Daarom noemen wij Hem ook Vader, een God van mensen, die de mens niet aan zijn lot overlaat maar ons nabij gekomen is in vlees en bloed als Jezus van Nazareth, Gods Zoon. Als lichtstralen Gods klinken ons zijn woorden in de oren en zien wij de wondertekenen die Hij verrichtte. Hij liet lammen lopen en blinden zien en schonk vergeving aan wie een vervallen leven leidde. Maar ook na de kruisdood van zijn Zoon Jezus trekt God zijn handen niet van ons af, maar schenkt ons zijn Geest, zijn levenskracht, zijn vuur. Zoals de zon met haar stralen, zo verlicht de H.Geest ons levenspad.

Niet turen in de zon maar met de zonnestrallen meekijken. Niet turen in God: Wie is God? Bestaat God?, maar de zegeningen tellen, die er in ieder leven aanwezig zijn. En die zijn er voor iedereen. Amen.